

[Finansministeren.]

gøre det vanskeligt at nå til enighed. Men bag dette er altså erkendelse af, at der er problemer, der skal løses.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch mente, at jeg havde været lige så uheldig ved udformningen af det lovforslag, som skovduen havde været med at bygge rede. Jeg er utvivlsomt set fra det ærede medlems synspunkt en dårlig redebygger; i hvert fald er jeg jo ikke indstillet på at lade redens lunende edderdun gå så beskyttende højt op om de store fortjenester, som det ærede medlem er det. Jeg finder, at forslaget, som det er fremsat, tager rimelige hensyn, idet jeg erkender det yderligere betryggende i ændringsforslaget vedrørende mageskifte. Det er jo derfor, jeg har fremsat det. Det har også den fordel, at det er en bestemmelse, som er enkel at administrere.

Når man fra oppositionens side derudover vil have særlige regler vedrørende ekspropriationserstatning, hvad angår ejendomme, som er erhvervet ved familieoverdragelse, og når der bliver tale om generhvervelse af ejendomme, forstår jeg det som et ønske om at undgå urimeligheder. Jeg vil i hvert fald vægre mig ved at tro, at det er betingelser, der er opstillet for at lægge hindringer i vejen for forhandling. Jeg vil gerne sige, at jeg dér synes, man går videre end påkrævet. Hvis man ved ekspropriationer opnår en så stor erstatning, at der bliver tale om beskatning i henhold til dette lovforslag, så må jeg sige, at jeg har meget svært ved at se noget urimeligt deri, og jeg kan meget let se, at hvis man undtager ekspropriationserstatninger, vil det være meget vanskeligt for det offentlige at erhverve arealer ved almindelige køb. Jeg kan heller ikke se, at det skulle være nødvendigt, at hvor en ejendom er overtaget ved familieoverdragelse måske på billige vilkår og den så senere afhændes, skulle der tages særlige hensyn hertil, for man har jo her på forhånd fået fordelene i den ene ende. Jeg synes, det er meget, hvis man så også bagefter, hvis jeg må bruge det udtryk, skal have fordelene i den anden ende.

Hvad angår de tilfælde, man har beskæftiget sig med, hvor den, der sælger sit hus eller sin erhvervsvirksomhed, må erhverve sig en ny ejendom enten til bolig eller til

erhverv, og hvor man mener, at dér skulle der tages særlige hensyn, må jeg sige, at indtil dette øjeblik foreligger der ikke for mig tilfælde, eksempler, dokumentation for, at noget sådant er påkrævet, og da bestemmelser på det område er meget, meget svære at gøre enkle og meget svære at administrere, synes jeg ikke, der er grund til at indføje sådanne bestemmelser. Det var noget andet, hvis det virkelig kunne dokumenteres, at der forelå et påtrængende problem her. I det hele vil jeg gerne sige om de betingelser eller hvad jeg skal kalde det, som er stillet fra oppositionens side, at de har sammenlagt den virkning, at de gør lovgivningen mere kompliceret og ikke mindst gør administrationen mere kompliceret, og jeg for mit vedkommende er i hvert fald ikke særlig glad ved at optage bestemmelser, som jeg enten finder unødvendige eller ikke særlig rimelige, når de tilmed medfører, at administrationen bliver vanskeliggjort.

Der er jo endelig også det at sige, at bestemmelsen i statsskattelovens § 37 om, at finansministeren kan eftergive eller nedsætte indkomstskatten til staten, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, også gælder for den særlige indkomstskat. Denne bestemmelse kan altså i ganske særlige tilfælde, hvis der skulle opstå et tilfælde med særlig urimelighed, men altså også kun i særlige tilfælde, bringes i anvendelse her, i alt fald i tilfælde, hvor en beskatning ville være af uforholdsmæssigt tyngende art for skatteyderen.

Det fremgår af det, jeg her har sagt, at jeg hverken finder oppositionens betingelser rimelige eller nødvendige. Jeg håber, at det også fremgår, at jeg har overvejet dem. Det var jo det, der blev bebrejdet mig, at vi havde behandlet disse ting meget overfladisk og ikke ville se på dem. Dertil kommer, at der jo blandt de nævnte betingelser er indsat den betingelse, at grundstigningsskylden skulle fikseres. Jeg håber, man fra oppositionens side vil forstå, at en sådan betingelse er direkte uantagelig for regeringen. Jeg må derfor sige, at hvis disse betingelser og forbehold, som er taget fra oppositionens side i betænkningen, skal betragtes som ufravigelige, som et urokkeligt ultimatum, ja, så er der ikke mere at forhandle om.